

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 94. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694311826384/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

paa Graven; det kan man ikke sige andet. Der laa en Billedhugger fra København ekspres derovre for det samme i to Maaneder og aad og drak, som om han aldrig sku' se Mad mere! Og vi g'orde et morderligt Sjov med Bondpigerne, naar de kom i den første Tid og sku' se paa Stenen; — der er for Resten ganske udmærkede Piger der paa Egnen!»

«Men alligevel vilde De ikke blive der længere, da den unge Baron var død?»

«Næ — det vilde jeg ikke! Og Enkebaronessen var heider ikke saa behagelig som Dame betragtet, det var hun ikke . . . . saadan mere af den gamle Skole . . . og ikke med paa Nutiden . . . . det var ikke de Indsigter og Begreber, som hos Sønnen! Men jeg fik mine 200 Daler, som han ha'de testamenteret mig paa sit yderste Dødsleje, og Skytten og jeg sku' dele hans Klæ'er. — Der sku' De set en lille Vinterfrakke af grønt engelsk Klæde, meget lidt brugt! De vilde ligefrem ikke ha' generet Dem for at købe den. Den røg næste Foraar for 6 Kroner, den var 30 værd; det var ligefremme Blodpenge! Det var Synd for den Frakke, ogsaa som

Erindring betragtet. Naa, skidt være med det! — Saa kom jeg til et andet adeligt Herskab, men det rev ud med en Flænge, og saa var det, jeg tog til København. Der gik den godt en Tid, og jeg b'e' saa at sige ringforlovet med en Pige, som at der var en Smule bemidlet, og der var Tanke om, at vi sku' overtaget en Vognmandsforretning, for jeg har altid holdt meget af at køre; men saa veed De nok, hvordan det gaar, naar man saadan skal balancere den med et Par Stykker paa een Gang, jeg veed Fa'en ikke, hvordan de alligevel en skønne Dag braser sammen — og saa laa den Vognmandsforretning! Det var ikke behageligt! Og den anden lille Pige omme i Gotersgade, hun ha'de ikke mere, end hva' hun ku' hugge fra Mo'ren, saa det var en sand Tilskikkelse, jeg ha'de lært en Mand at kende fra Aalborg og gaaet lidt i Byen med herovre, for de er dog ikke rigtig med paa'en fra Provinsen, naar at de kommer til København! Og han var en Familie til Faktoren paa Jydsk Avis'es Trykkeri, og han anbefalede mig til Ka'l. — Det var min lykke-

ligste Tid . . . uden Sorger og sammen med dannede Mennesker!»

«Jamen jeg troede, den Tid i Wien og Budapest . . . .»

«Det var osse en lykkelig Tid . . . det var en glimrende Tid . . . .»

«Ja, og jeg mente, Baronens, sagde De, havde jo netop saa megen Dannelse.»

«Det ha'de han osse, men det var en anden Dannelse; det var ikke den boglige Dannelse, som Tofte ha'de paa Trykkeriet. — Jeg veed fa'en ikke, for naar jeg faar en Bog i Haanden, saa, naar jeg har læst et Par Sider, maa jeg bladre om og bladre om, for saa kan jeg ikke huske alt dette lange Indledning og som de skriver saa udførligt med alle mulige Begivenheder. Men Tofte, naar han var færdig med Trykkeriet, ku' han sætte sig hen med en Bog li'som en anden med en Bajer; og han har vist mig mange Gange disse store Tampe af Romaner, dem ku' han læse ud paa en Nat, og han bandte paa, de ku' høre ham i dem. Det er ikke alle givet!»